

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

วันนี้เป็นวันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงานของข้าราชการ วันเสาร์วันอาทิตย์
เป็นวันหยุดทำงานของข้าราชการ วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีเป็นวันทำงาน
ของข้าราชการ

การทำงานเป็นอริยมรรคในการดำรงชีวิต อริยมรรคเป็นกระบวนการปัญญา
สัมมาทิฐิ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาทอาชีพ มันเป็นกระบวนการทำงาน
ของกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ เป็นมรรคเป็นหนทางดำเนินชีวิต
ที่เป็นกระบวนการที่ดีที่ประกอบด้วยปัญญา

เราทั้งหลายต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง อันนี้คือ
ความถูกต้อง เพื่อเราทั้งหลายจะไม่ได้ทำอะไรตามความไม่รู้ความไม่เข้าใจ

ทุกคนต้องรู้ความจริง มีสติมีปัญญา อย่าไปทำอะไร คิดอะไรพูดอะไร อาชีพอะไร
ที่ไม่ถูกต้อง เพราะสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย เพราะสิ่งนี้มี
สิ่งต่อไปมันถึงมี

ชีวิตของเราจะได้ก้าวไปด้วยความดี ก้าวไปด้วยปัญญา มีปฏิปทาทางงาม มีศีลปะ
ชีวิต มีศีลมีสมาธิคือความตั้งมั่น มีปัญญา มีศีลมีสมาธิมีปัญญาในการดำเนินชีวิต

ปัจจุบันนะถึงเป็นวาระสำคัญ จิตวาระสุดท้ายเป็นจิตวาระสำคัญ จิตปัจจุบันนี้
ก็คือวาระจิตสุดท้ายนั่นแหละ แล้วก็พื้นฐานของอนาคตนะ ปัจจุบันนะถึงเป็น
วาระสำคัญของการประพาศการปฏิบัติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกพวกเราทั้งหลายว่า ปัจจุบันเป็นสิ่ง
สำคัญ เธอทั้งหลายอย่าได้ประมาท เมื่อมันผ่านไปแล้วทุกอย่างนั้นเอากลับคืนมาไม่ได้
อย่าไปประมาท ต้องรู้เข้าใจ มีปิติมีความสุขในการประพาศการปฏิบัติในปัจจุบัน
ต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจเป็นมรรคเป็นอริยมรรค

ทุก ๆ คนในโลกนี้นะเราจำเป็นต้องใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ คืออริยมรรคนะ
อริยมรรคก็ได้แก่สมมติสังขะ สมมติสังขะทั้งหลายที่หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายบัญญัติขึ้น
ตั้งหลายล้านสมมติเพื่อชี้ให้เห็นทุกแง่มุม เพื่อเราจะได้เอาสมมตินั้นมาใช้มาปฏิบัติ
เพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรค ชี้ให้เห็นว่าอันนี้ดีอันนี้ไม่ดี อันนี้ถูกต้อง อันนี้ไม่ถูกต้อง
อันนี้ไม่ดีไม่ชั่วอย่างนี้แหละ สมมติสังขะนั้นมีความหมายอย่างนี้ แล้วหมู่มวลมนุษย์
ทั้งหลายก็เข้าใจสมมติ แล้วพากันประพาศปฏิบัติต่อสมมตินั้น ๆ

ให้มีความสุขในการประพาศการปฏิบัติ มีปิติมีเอกัคคตาที่มีความเป็นหนึ่ง
ในการประพาศการปฏิบัติ ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่ไปตามสิ่งที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ

มนุษย์เรานี้ถึงมีการเรียนการศึกษาทั้งหมด ๑๘ ศาสตร์ เพื่อเป็นหลักการ
เพื่อเป็นหลักการทางวัตถุหลักการทางจิตใจ กิริยามารยาท อาชีพนะ ต้องมีหลักการ

แล้วก็เป็ นอุ ตมการณ ์ด้วยปีติสุขเอ กั คคตา ส มบุรณ ์ทั้งอรรธะทั้งพ ญัณณะ
เพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบั นธรรม

วันจันทรังคารพุท พุทห สศุ กร์เป็นวันทำงาน การทำงานกับการปฏิบัติธรรม
สองอย่างต ้องไปพร ้อม ๆ กันแยกกันไม่ได้ ถ้าแยกกันแล้วไม่ถูกต ้อง ให้เข้าใจอย่างนี้
ถ้าแยกกันมันจะเป็นนิติบุคค ลตัวตนท้นที ถ้าแยกกันมันจะไม่เป็นศีล จะไม่เป็นสมาธิ
จะไม่เป็นปัญญา มันจะเป็นนิติบุคค ลตัวตน ให้เข้าใจว่าแยกกันไม่ได้ การทำงานกับ
การปฏิบัติธรรมต ้องพร ้อม ๆ กันแยกกันไม่ได้

เรามีความสุขมีปีติมีเอ กั คคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะเราต ้องมี
ปัญญาเป็นเครื่องหล่อเลี้ยง มีปีติมีสุขมีเอ กั คคตาในการเดินทางด้วยความรู้
ความเข้าใจ ด้วยความสงบด้วยปัญญา

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดของหมู่ มวลมนุษย์ หยุดทำงานภายนอก ยกเลิก
งานภายนอก มาเอาแต่ธรรมะล้วน ๆ มาเน้นเรื่องจิตเรื่องใจ ยกเลิกธุ รกิจภายนอก
หมดนะ มาเจริญสติเจริญส มปัช ญณะ ยกเลิกเรื่องอดีตเรื่องอนาคต ปัจจุบันก็เข้าสู่
ความว่างจากตัวตน เพื่อเน้นเรื่องจิตเรื่องใจเพื่อพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจ เพื่อให้ใจ
ของพวกเราเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ

เพราะในโลกทั้งหลายทั้งปวงนี้มันร อยมันแซบมันล ามันนัวมันห รอย
ต ้องมีหลักการฝึ ก ฝึกวันเสาร์วันอาทิตย์อย่างนี้ นี่เป็นหลักการสากลของโลก

แต่หลักการของพระศาสนา ศาสนาพุทธเค้าเอาวัน ๗ ค่ำ ๘ ค่ำ เป็นวันหยุด
วันหยุดไปวัด เพราะวัดเป็นสถานที่ของนักบวชทั้งหลายที่พากันบวช

เพื่อให้ไปในทางเสียสละ เพื่อไปบำรุงพระพุทธศาสนา เพื่อไปเสียสละ
แล้วไปถือศีลปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัด ที่นั่นจะมีนักบวช นักบวชก็คือผู้ที่เสียสละ ยกเลิก
สิ่งภายนอกหมด เอาเรื่องจิตเรื่องใจ ยกเลิกด้วยยกเลิกตนหมดนะ ไม่เป็นนิติบุคคล
ไม่เป็นตัวไม่เป็นตน

ผู้ที่จะไปบวชในพระพุทธศาสนาต้องได้รับคัดเลือกจากพระอุปัชฌาย์ แล้วก็มี
พระรับรองอย่างน้อย ๑๐ รูปขึ้นไปรับรองนะ ที่เค้าไปบวชทุกวันนี้

ถ้าเราเป็นประชาชนอยู่ที่บ้านก็เรียกว่าไปวัดอยู่ที่วัด ผู้ที่อยู่วัดก็เรียกว่า
มาบวชที่วัด

ผู้ที่มาบวชในพระศาสนาต้องยกเลิกตัวตนหมด ต้องมาตั้งฉายาใหม่ แต่ก่อนชื่อ
ที่เป็นฆราวาสชื่อหนึ่ง เมื่อไปบวชก็ตั้งฉายาให้ใหม่เพื่อยกเลิกด้วยยกเลิกตน ยกเลิก
อดีตหมด ตั้งฉายาให้ใหม่ เป็นผู้ที่เกิดใหม่ ยกเลิกตัวตนเอาพระธรรมพระวินัยนำชีวิต
เค้าถึงเรียกว่าพระ

พระนั้นคือพระธรรมพระวินัยไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน ถ้าเป็นตัวเป็นตนอยู่ก็ไม่ใช่พระ

พระนี้คือผู้ที่ยกเลิกด้วยยกเลิกตนได้แก่พระธรรมพระวินัย ผู้ที่ไปบวชคือผู้ที่
เอาพระนิพพานดำเนินชีวิต ยกเลิกตัวตน

จุดมุ่งหมายปลายทางของผู้ที่ไปบวชหรือผู้ที่มาบวชเป้าหมายคือพระนิพพาน
เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย จะเป็นใครก็ได้ถ้ายกเลิกตัวตนบุคคลนั้นก็คือพระ
นั่นแหละคือพระธรรมพระวินัย ยกเลิกตัวตนบุคคลนั้นก็พระ ผู้ที่ไปบวช
เป็นพระนะมีความหมายอย่างนี้

ศาสนาทุกศาสนาก็มีนักบวชหมดนะ คำใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ ยกเลิกตัวตนเป็นพระของศาสนานั้น ๆ

พระนี่ไม่ใช่นิติบุคคลตัวตนนะ พระนี่คือพระธรรมคือพระวินัยไม่ใช่นิติบุคคล ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน จะเป็นใครก็ได้ ผู้ที่ไปบวชหรือมาบวชถึงไม่เลือกชาติชั้นวรรณะ เป็นใครที่ไหนก็ได้ ต้องเข้าสู่ระบบเข้าสู่การปฏิบัติในความเป็นพระ ต้องเข้าสู่ มาตรฐานของพระธรรมพระวินัย เข้าสู่ มอก.ในการประพฤติกการปฏิบัติ

ผู้ที่มาบวชหรือไปบวชนะ ทุกคนก็ให้ความเคารพกราบไหว้ เมื่อไปบวชแล้ว พ่อแม่ปู่ย่าตายายก็ต้องเคารพกราบไหว้เพราะไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน เพราะบุคคลนั้น คือพระธรรมพระวินัยนะ

ใครบวชก่อนคนนั้นก็อยู่ข้างหน้า เหมือนราชกุมารที่พากันไปบวช นายภูษามาลา เป็นลูกน้องเป็นคนรับใช้ พระพุทธเจ้าท่านก็ให้ราชกุมารบวชทีหลัง เพื่อจะได้ยกเลิก นิติบุคคลตัวตนนะ ให้คนใช้บวชก่อน คือพระอุปาสีที่เป็นภูษามาลาของกษัตริย์ของ เชื้อพระวงศ์ ผู้ที่มาบวชนี้ต้องยกเลิกตัวตน ถ้ามีตัวมีตนอยู่ก็เป็นนิติบุคคลตัวตน มันก็ ไม่เข้าถึงพระธรรมไม่เข้าถึงพระวินัยเพราะเป็นนิติบุคคลตัวตน

ความทุกข์ทั้งหลายอยู่ที่เรามีตัวมีตนนะ ตัวตนนั้นแหละคือความทุกข์นะ ตัวตนนั้นแหละคือทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์นี้ไม่มี

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิมีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง เพื่อหยุดสัจชาตญาณ ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยธรรมด้วยธรรมบุญรัฐธรรมบุญ

เราทั้งหลายมา มีปีติ มีความสุข มีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเข้าสู่ธรรมะ

ระบบของมนุษย์นี้ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร

เน้นที่ตัวของมนุษย์ผู้นั้นเอง เพราะไม่มีใครประพฤติปฏิบัติแทนกันได้ ต้องเน้นที่ตัวของมนุษย์ผู้นั้นเอง

มนุษย์ทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้มีปัญญาสัมมาทิฐิ แล้วเอาธรรมนำชีวิต เป็นศิลปะที่ประเสริฐ เรียกว่าศีลสมาธิประกอบด้วยปัญญา

การเป็นพระนั้นมนุษย์เราเป็นพระได้ทุก ๆ คน

คำว่าพระนะคือผู้ที่มีสัมมาทิฐิมีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้องแล้วปฏิบัติถูกต้อง เพราะความเป็นพระนั้นอยู่ที่เรารู้เข้าใจแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มันเป็นเรื่อง อริยมรรค

ศาสนาพุทธนี้กล่าวถึงอริยมรรคมีองค์แปด แต่ถ้าจะพูดจริง ๆ มันมากกว่า อริยมรรคมีองค์แปดนะ นี่เป็นพูดเป็นหลักการให้ฟังเพื่อให้จับหลักให้ได้

ชีวิตที่จะสมบูรณ์ด้วยวิตามินโปรตีนเกลือแร่แร่ธาตุต่าง ๆ นั้นเปรียบอุปมาอุปไมยว่าเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่งนี้แหละ

ต้นไม้ต้นหนึ่งนั้นเค้าต้องได้อาหารจากทุกชิ้นส่วนของต้นไม้ ได้มาจากรากบ้าง ทางใบบ้าง ทางกิ่งทางสาขาทางเปลือกทางกะพี้ทางใบทางยอด ได้มาจากทุกสิ่ง ทุกส่วนที่เป็นปริณิชนของต้นไม้ ได้อากาศได้แสงแดดได้ออกซิเจนได้มาจากทุกทิศ ทุกทาง

ฉันใดก็ฉันนั้น ชีวิตของมนุษย์ก็เปรียบเหมือนต้นไม้ ธรรมชาติต้องได้มาจาก ทั้งการกระทำคำพูดกิริยามารยาทตลอดถึงอาชีพ ต้องเป็นความถูกต้องต้องเป็นธรรม เป็นความยุติธรรมเป็นประภัสสรของทุกสิ่งทุกอย่าง ให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ไม่ใช่มาจากทางรากอย่างเดียว ะต้องมาจากทุกทิศทุกทาง ให้เราทั้งหลายเข้าใจ

อย่างความเป็นพระก็เป็นสากลอีกด้วย ไม่ใช่เฉพาะศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ไม่นับนักบวชไม่ใช่ข้าราชการนักการเมือง มันมีได้กับเราทุก ๆ คนให้เราเข้าใจ

ที่เค้าแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการเราคิดดูดี ๆ นะ อันนั้นมันเป็นตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้ง ให้เป็นข้าราชการนะ เค้าแต่งตั้งให้เป็นนักการเมืองมันเป็นตำแหน่งเค้าแต่งตั้ง ที่เราเป็นนักบวชหรือเป็นศาสนาต่าง ๆ มันเป็นเพียงตำแหน่งแต่งตั้ง แต่ตำแหน่งนั้น เราต้องเอาตำแหน่งนั้นมาประพฤติมาปฏิบัติหรือว่าไปประพฤติไปปฏิบัติ ให้มีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ มันจะได้สมบูรณ์ทั้งอรรถะ ทั้งพยัญชนะ ให้มันสมบูรณ์ทั้งวิชาและจรณะมันต้องอย่างนี้

ความเป็นพระนะมันถึงเป็นได้กับทุก ๆ คน ต้องรู้เข้าใจความเป็นพระนะ

พระมันอยู่กับเรานี้แหละ อยู่ที่เราเข้าใจแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ มันอยู่กับเรานี้แหละ ไม่ได้อยู่ที่อื่น ไม่ต้องไปหาพระที่อื่น มันเป็นพระของคนอื่นไม่ใช่พระที่เรา

เรื่องของพระพุทธเจ้าก็เรื่องของพระพุทธเจ้า เรื่องของพระเยซูก็เป็นเรื่องของ พระเยซู เรื่องพระอัลเลาะห์ก็เป็นเรื่องของพระอัลเลาะห์ ไม่ใช่เรื่องของเรา เรื่องของเรา ต้องเข้าใจความเป็นพระ

เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องรู้สมมติสัจจะเค้าแต่งตั้งให้เราเป็นอะไร ได้เกียรติถูกต้องตามกฎหมาย ตามพระธรรมพระวินัย เราก็ต้องมีปิติมีความสุขในการประพฤติปฏิบัติเพื่อชีวิตของเราจะได้สมบูรณ์พูนผล

พูดถึงความสุขความดับทุกข์นี้แหละให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจมันดับทุกข์ไม่ได้นะ

เราต้องรู้จักธรรม รู้จักสภาวะธรรมเราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ ถ้าอย่างนั้นนะไม่รู้ไม่เข้าใจ มันก็จะไม่รู้การประพฤติไม่รู้จักการปฏิบัติ

คนเรานะปัจจุบันนี้เป็นวาระสำคัญ เราต้องรู้เข้าใจ ความดับทุกข์มันอยู่ที่ปัจจุบัน มันอยู่ที่สมาธิฐิตี ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เราต้องรู้เข้าใจ เราเดินอยู่ที่ไหนเราก็ต้องรู้เข้าใจ เรื่องเหตุเรื่องปัจจัยอย่างนี้

คนเรามาคิดดูดี ๆ นะ อย่างเรามีเงินเท่านี้แหละเราจะให้มีมากกว่านี้ก็ได้ จะให้น้อยกว่านี้ก็ได้เพราะมันมีเท่านี้ เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราอยากให้มีมากกว่านี้ก็เป็นทุกข์ อยากให้น้อยกว่านี้มันก็เป็นทุกข์

ความดับทุกข์หรือความไม่มีทุกข์อยู่ที่รู้เข้าใจ เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราต้องรู้จักความพอดีหรือความเป็นประภัสสรของสิ่งที่มันมีอยู่ที่เป็นอยู่

เราต้องรู้เข้าใจในธรรมในสภาวะธรรมนะ ถ้าอย่างนั้นเราจะไม่รู้การประพฤติปฏิบัติ เราก็จะข้ามปัจจุบันธรรม ข้ามสมมติสัจจะ ทั้งธรรมะทั้งทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ไม่รู้การประพฤติการปฏิบัติ

เราคิดดูดี ๆ นะ ที่ในหลวงฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช
ท่านตรัสบอกกับพสกนิกรชาวไทยและชาวโลกว่า เราต้องรู้เข้าใจ ความจริงมันมีเท่านี้
เราจะเอามากกว่านี้มันก็เป็นทุกข์ หรือว่าเราจะเอาน้อยกว่านี้เราก็คือเป็นทุกข์

เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราทั้งหลายจะไม่ได้เป็นทุกข์ เราจะเข้าถึง
ความพอเพียงเพียงพอ มีมากมันก็ต้องพอเพราะมันมีเท่านี้แหละ มีน้อยก็ต้องพอ
เพราะมันก็มีเท่านี้แหละ มีปานกลางก็ต้องพอ ถ้าไม่มีเลยก็ต้องพอนะ เมื่อมันแก้ไข
ภายนอกไม่ได้ก็ต้องมาแก้ไขที่ใจนี้แหละ เราจะเข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญา

ถ้าไม่อย่างนั้นไม่ได้นะ เราจะเป็นคนไม่รู้จักพอ มันจะเป็นเหมือนทะเลไม่อิ่มด้วย
น้ำเป็นไฟที่ไม่อิ่มด้วยเชื้อ ที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน เราก็คือเป็นทุกข์โดยที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ

เรามีเงินหลายหมื่นล้านนะ พูดถึงเราใช้เราก็คือใช้ที่ปัจจุบันนี้แหละ ที่เรามีหลาย
หมื่นล้านเราก็คือไม่ได้ใช้หลายหมื่นล้านในปัจจุบันหรอก เพราะหลายหมื่นล้าน
ใช้ตั้งหลายชาติมันก็ยังไม่หมดนะ

เราต้องรู้จักพอ ถ้าอย่างนั้นเราเป็นคนรวยก็รู้จักพอ เราเป็นคนจนอย่างนี้
เราอยากให้มีมันมีมากมันก็ไม่มีนะ

เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจเราก็คือแสวงหาความหลงมกยที่เป็นทุกข์เป็นนิติบุคคล
ตัวตน เราก็คือจะไปแก้ไขที่ปลายเหตุนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายว่า เรารู้เข้าใจเราจะได้
เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราจะได้มีปิติมีความสุขในการประพฤติกปฏิบัติ

เราไม่เข้าใจปัญหามันก็แก้ปัญหไม่ได้ เรียกว่าไม่รู้จักทุกข์ ไม่รู้เหตุเกิดทุกข์ ไม่รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์

อย่างเราเป็นคนแก่ออย่างนี้เราก็ต้องพอในใจการเป็นคนแก่ เพราะเราจะเป็นคนหนุ่มอีกไม่ได้เพราะเป็นคนแก่ เราต้องรู้จักพอ เราเป็นคนใช้ติดเตียงอย่างนี้อยากจะให้มันวิ่งก็ไม่ได้เราต้องรู้จักพอ

เราต้องรู้เราต้องเข้าใจมีปิติมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติกับสิ่งที่มันมีอยู่ เป็นอยู่ ต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี

วันนี้อากาศมันร้อนอย่างนี้มันเย็นอย่างนี้เราต้องรู้จักพอ เพราะมันปั่นอย่างนี้เราจะไปทำยังไงอีก

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราอยากได้สั้นเราก็มั่นยาว อยากได้ยาวก็ว่ามันสั้น อยากให้มันเย็นอันนี้มันก็ร้อน อยากได้ร้อนก็ว่าอันนี้มันเย็น เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ไม่มีทุกข์

คนเราน่ะมันเป็นโรคทางกายนาน ๆ น่ะถึงเป็นนะ ที่เป็นไวรัสเป็นเชื้อรา ไปบริโภคไซยาไนส์เข้าไปนาน ๆ ถึงเป็นนะ แต่โรคที่ไม่รู้ไม่เข้าใจเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นโรคเป็นความทุกข์ตลอดกาลตลอดเวลานะ

เราต้องยกเลิกความไม่รู้ไม่เข้าใจหรือว่ายกเลิกตัวตนนี้แหละ

เรารู้เข้าใจด้วยปัญญาว่าทุกอย่างน่ะมันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม เราไม่ต้องไปทุกข์มัน ถือว่าเราเกิดมาเพื่อรู้แจ้งโลกมารู้แจ้งธรรม มารู้สภาวะธรรม รู้ความเป็นประภัสสรของทุกสิ่งทุกอย่างตามความเป็นจริง

วันเสาร์วันอาทิตย์เราก็มาวัดอย่างนี้แหละ

สมัยใหม่โลกสมัยใหม่เดี๋ยวนี้แหละมีรถมีเครื่องบินมีถนนหนทางก็สะดวกสบาย
วัดไหนพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ โบสถ์ไหนพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มัสยิดไหน
พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบก็ไปที่นั่น

ถ้าไม่สะดวกเราก็อยู่ที่บ้านเรา เพราะคนรุ่นใหม่สมัยใหม่พัฒนาเทคโนโลยี
พัฒนาวิวัฒนาการ บ้านติดแอร์ก็สะดวกก็สบาย เราต้องรู้เข้าใจ

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดเป็นวันเลิกการเลิกงาน มาพัฒนาใจนะ
ไม่ใช่วันเสาร์วันอาทิตย์ เค้าให้เราไปเที่ยวคอนเสิร์ต ไปเที่ยวชายทะเล ไปเที่ยว
ในประเทศต่างประเทศอย่างนั้นไม่ใช่

มันเป็นหลักการที่ให้หนุ่มวอลนุชย์ที่เอาชีวิตที่ประเสริฐนี้ เวลาวันจันทร์อังคาร
พุธพฤหัสบดีเป็นวันทำงานกับการปฏิบัติธรรม แต่วันเสาร์อาทิตย์เป็นวันหยุด
การทำงาน เป็นวันปฏิบัติธรรมอย่างดียิ่ง

เราทั้งหลายจะเอาความหลงนำชีวิตไม่ได้ ต้องเอาธรรมนำชีวิต เพราะชีวิตของเรา
อายุขัยของเราชีวิตของเรา ส่วนใหญ่จะอยู่ได้ไม่เกินร้อยปีหรือมากกว่าร้อยปีก็มีบ้าง
เพียงเล็กน้อย

ปัจจุบัน ปี พ.ศ.๒๕๖๘ นี้ ทางศาสนาพุทธ ทางศาสนาคริสต์ ๒๐๒๕ ทางศาสนา
อิสลามก็ ๑๔๔๖ เพื่อเอาศาสนาเอาการประพฤติปฏิบัติธรรมนำชีวิต

ศาสนาทุกศาสนาก็ไปในทางเดียวกันนี้แหละ มีสัมมาทิฐิมีความเห็นถูกต้อง
เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เราทั้งหลายต้องเข้าใจเรื่องพระศาสนา

ศาสนาไหนก็เป็นศาสนาที่ดีประกอบด้วยปัญญา เป็นปัญญาประกอบด้วยความดี
เราอย่าเอาพระศาสนาเป็นนิติบุคคลตัวตน

เรายกเลิกตัวตนเราก็ยกเลิกเขายกเลิกเรา เราก็มีแต่มีปิติความสุขเอกัคคตา
ทุกอย่างก็จะกลับเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรมเป็นประภัสสร ชีวิตของเราก็จะสงบเย็น
เป็นพระนิพพานด้วยความรู้ความเข้าใจ

หลักการประพุดติการปฏิบัติธรรมจะต้องใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ

เราเรียนหนังสือเราก็มีความสุขในการเรียนหนังสือ เพราะการเรียนหนังสือเนี่ย
มันคือการเสียสละเพื่อความรู้ความเข้าใจ เมื่อรู้เข้าใจแล้วก็เอาการเรียนการศึกษานั้น
ไปประพุดติไปปฏิบัติ

มีความสุขในการทำงานการเสียสละ การทำงานเราก็มีความสุขในการทำงาน
การทำอะไรก็มีความสุขกับการทำนั้น ๆ

ถ้าเราไม่มีความสุขเราก็มีความทุกข์ ความทุกข์กับความซึมเศร้าก็คืออันเดียวกัน
สมัยปัจจุบันนี้เราไปหาหมอมจิตแพทย์หรือว่าหมอมจิตเวช เค้าจะบอกว่าเราเป็น
โรคซึมเศร้านะ

โรคซึมเศราก็ได้แก่ความเป็นนิติบุคคลตัวตน ตัวตนมันก็มีแต่ทุกข์เกิดขึ้น
ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป ตัวตนคือโรคซึมเศร้านะ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการทำงาน
ในการเรียน ในการทำหน้าที่ข้าราชการนักการเมือง หรือว่าทำหน้าที่ของนักบวชนะ
มันก็มีหลักการอย่างนี้แหละ

เราทุกคนก็จะเป็นพระได้เหมือน ๆ กันนะ แต่การแต่งตัวก็อาจจะแตกต่างกันนะ

เป็นทหารก็แต่งตัวอย่างหนึ่งเพื่อให้เป็นแบรนด์เนมของทหาร เป็นตำรวจก็แต่งอีกอย่างหนึ่งเพื่อเป็นแบรนด์เนมของตำรวจ เป็นคุณครูเป็นแพทย์เป็นหมอ เป็นนักบวชก็เป็นแบรนด์เนมของท่านผู้นั้น

เราต้องรู้เข้าใจ แต่ความเป็นพระนั้นเป็นพระอยู่ที่เค้าแต่งตั้นะ เราก็เอาตำแหน่งนั้นไปประพฤติปฏิบัติ ไปมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะตำแหน่งเค้าแต่งตั้นั้นเป็นตำแหน่งของผู้อื่นที่เค้าแต่งตั้ ยังไม่ใช่ตำแหน่งของเราละ

ตำแหน่งของเราเราคิดเอาเองนะ เหมือนพระพุทธเจ้า ตำแหน่งของพระพุทธเจ้า ท่านก็ยกเลิกตัวเองอย่างต้น อย่างกลาง อย่างสูงสุด เป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ อย่างต้น อย่างกลาง อย่างละเอียด เป็นตำแหน่งของท่าน ยกเลิกตัวตน ท่านก็มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในประพฤติการปฏิบัติ

การปฏิบัตินั้นถึงเน้นความรู้ความเข้าใจ แล้วก็เน้นมาที่ตัวเรานี้แหละ ไม่เกี่ยวกับใครเค้าจะรู้เค้าจะเห็น

การประพฤติการปฏิบัตินี้จะถึงเป็นธรรมเป็นปัจจุันธรรม ไม่เป็นตัวไม่เป็นตนนะ เป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นความสงบ ยกเลิกโลกธรรมหมด ทั้งต่อหน้า และลับหลัง ไม่เอาความหลงนำชีวิต ทุกคนก็จะเป็นพระได้เหมือนกันทุกคน

เราทั้งหลายต้องเข้าใจความเป็นพระนะ ไม่ต้องไปหาพระที่อื่นหรอก รู้เข้าใจแล้ว ก็มีปิติมีสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เน้นมาที่เรา เน้นที่การประพฤติปฏิบัตินี้แหละ

การประพฤติการปฏิบัติมันต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเพื่อให้ปฏิบัติมันติดต่อกันต่อเนื่อง เหมือนไก่มันฟักไข่นี้มันต้องติดต่อกันต่อเนื่อง ไก่มันฟักไข่ที่จะออกมาเป็นลูกไก่มันต้องใช้เวลา ๓ อาทิตย์ อาศัยความอบอุ่นของแม่ไก่ สมัยใหม่เค้าฟักด้วยไฟฟ้าก็ ๓ อาทิตย์เหมือนกัน

การประพฤติการปฏิบัติรู้เข้าใจเรื่องสมมติสัจจะ เราก็เอาสมมติสัจจะมาประพฤติมาปฏิบัติ เป็นปิติมี่มีความสุขมีเอกัคคตาเพื่อติดต่อกันต่อเนื่องเป็นกระบวนการเค้าเรียกว่าเป็นกระแส รู้ร้อยสัจจะรู้ความจริงแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติผู้ที่ตกกระแสแห่งพระนิพพานมันมีหลักการอย่างนี้

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่ประเสริฐ เป็นผู้ที่มีลมปราณมีโอกาสมีเวลาพอ ๆ กันนั้นแหละ ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติเป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติสมควร ปฏิบัติเข้าถึงความพอดี ความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียงเพียงพอ ทุกคนก็เป็นพระได้ เป็นพระได้ทุก ๆ คนไม่มีใครยกเว้น

ผู้ที่ยกเว้นก็คือคนบ้าคนสมองเสียนะ เพราะสมองมันเสียแล้วมันเป็นคนบ้าเค้าถึงไม่เอาเรื่องกับคนบ้า ทางส่วนราชการก็ไม่เอาเรื่องกับคนบ้า ทางฝ่ายศาสนาก็ไม่เอาเรื่องคนบ้า คนบ้านี้ทำไม่ได้ปฏิบัติไม่ได้เพราะมันบ้าอะ ถ้าเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราก็มีเชื่อบ้านะ เพราะตัวตนมันคือเชื่อบ้า มันเป็นตัวเอ็นเอแห่งความบ้า

เราต้องยกเลิกตัวตน เอาธรรมนำชีวิต ธรรมนำชีวิต

ผู้ที่ทำไม่ได้ก็คือผู้ที่เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เรารู้อยู่แล้วเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่ได้ ตัวตนมันไม่ใช่ทางมันไม่มีทาง มันเป็นนิรณทั้ง ๕ อคติทั้ง ๔ มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ให้เอาวันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีศุกร์นั้น เป็นวันทำงานกับการปฏิบัติธรรม แล้ววันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันเน้นเรื่องจิตเรื่องใจ เน้นเรื่องสติสัมปชัญญะให้สมบูรณ์ด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ความสงบความวิเวก

เราจะเข้าสู่ความวิเวกได้เราต้องรู้ต้องเข้าใจ เรายกเลิกตัวตนเมื่อไหร่เอาพระธรรม พระวินัย ความวิเวกก็จะวิเวกจากสิ่งที่มีอยู่นี้แหละ ไม่ใช่วิเวกจากสิ่งที่ไม่มี ทุกอย่าง ก็มีอยู่อย่างนี้แหละ เมื่อเรายกเลิกทุกสิ่งทุกอย่างมันก็จะเก้อ ๆ ของมันอยู่อย่างนั้น เราทั้งหลายก็จะมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา มีแต่ปัญญามีแต่ความสงบ

เราเอาโอวาทขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นหลักไว้

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้น เราต้องรู้เข้าใจ เราอย่าได้ประมาท วาระการประพฤติการปฏิบัติอยู่ที่ปัจจุบัน ต้องรู้เข้าใจ ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด นี่เป็นพระวาจา ในครั้งสุดท้ายที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อนที่จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ที่เมตตาบอกพวกเราทั้งหลายว่า ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด ด้วยความรู้ความเข้าใจ
